

Данило Медаковић ([Зрмања](#) , 17. децембар 1819 — Загреб, 5. новембар 1881) је био српски историчар, публициста, штампар и издавач.

Биографија

Основну школу завршио је у Грачацу, гимназију у Задру након чега долази у Кнежевину Србију где се запослио као чиновник. Са кнезом Милошем је прешао у Аустрију и постао његов секретар. Захваљујући материјалној помоћи кнеза Милоша завршио је права у Бечу и историју на Филозофском факултету у Берлину. Докторирао је историју 1847. По повратку из Немачке позајмио је новац од Јеврема Обреновића и отворио штампарију. Основао је и био први председник Друштва српског напретка у Сремским Карловцима. Ово друштво му је помогло да покрене лист Напредак. То је био први лист који је штампан Вуковим правописом. У својој штампарији штампао је велики број књижевних дела значајних за српску културу: сабрана дела Доситеја Обрадовића у 10 књига, Даничићев превод Мурављевих Писма о служби божјој, први део Петрановићеве Историје књижевности. Издавао је календаре Годишњак и Ласта а после забране Напретка часопис Јужна пчела (1851-1852), књижевни додатак Седмица (1852-1858) и Напредак (1862-1864). Био је саиздавач листа Позорник Војводства Србије а краће време и уредник Вестника. Изабран је за дописног члана Друштва српске словесности. Поред уредничко-издавачког рада бавио се и књижевношћу и проучавањем историје. У проучавању историје значајна му је књига Повјесница србског народа од најстаријих времена до 1850. године (1-4, Нови Сад, 1851-52).

Његов син је био Богдан Медаковић (1852-1923).

Спољашње везе

[Биографија на САНУ](#)